

1. אין אדם צפון בכשרות מכיוון שלאו מחבר בקליטת או בסוף-צ"ן
כמו"כ ברור שהחובה הטרבלת מכיוון שיטה ל"ב (החתימה נמצאה)
והצורה של עם הסכמה של כל התנאים כמו"כ יטה מסוימות מספר
וקיבול.

מחבר בחובה אחיז (ע"פ ניסוח) כל התנאים נקבעו ד"ו החברה
* ~~למטה סעי' 4 (ב) ! 4 (א) עליהם היה מ"מ ועלן הם כספים סלברליק 70 ע"פ~~
לחובה (ועל חובה אחיז) והנוסף הם משמשים אב-איפוס סופים קטנים
הבין ופונים למס' אנשים בעלי יבוצים במס' או ברוח.

~~ולכן שמעון שסל' 6 לחובה הוא סעיף בגרמניה וק"מ מכיוון שהוא מקנה~~
~~את הציבור היחידני ועלן יש לעלו ע"פ ~~במחוק החוקים האלה~~~~
וכמו"כ ע"פ ~~סעי' 30~~ לענין החוקים הכללי מכיוון שהוא פועל בתקנה
הציבור. (ע"פ ברק ושומר בפ"ב קטלגוס).

כנצב זה תלען החברה שאין זו אלא תקפה — מכיוון שהיא למעשה
עשרות חברות אשר לעצמן אלהם אבצ"ל שיקו כלכלי והוא בהר בו ועל
התנאים שבו והם הוא צריך לעמוד. כמו"כ תלען החברה שאין
אם תתקבל אצנתו של שמעון לחובה פועל יש לעלו ~~סעי' 10~~ לענין
החוקים הכללי המסנה ~~סעי' 10~~ ועל ענין את יסוד הספיי וזו
את כלל החובה.

כמו"כ יאמר שמעון לעיניו של ע" 4 (א) לחובה מכיוון שהחובה
בעל-חוקית כי אסור לעצמך את כבי מסירת ישראל. צוהר.
לפי שהחברה החברה ~~סעי' 10~~ והענין ביניהם תלען ח"י ע"פ
~~סעי' 10~~

אז לא שמתוך צדדן אבצ"ל אי-החוקיות היא קפוחו בחובה
בבאר קבוצת ביבויים בעלי פורפוארציוניק (פי 100 להתעלעל יוק)
אין יש לעצמך את החובה ע"פ ~~סעי' 10~~ לענין החוקים האבצ"ל.
כנצב זה תלען החברה שאין לעצמך את החובה פועל יש לעלו
יש צפון את כלל החובה והפיצוי הגבוה הוא איצ"ל לעצמך
הנחוק שמעמית אבצ"ל כל יום לכיור.
אם נקבע את אצנתו של שמעון בבאר חובה פועל יש

ע'ה'ט'ב' ע'ו' א'ו'ר' נ'כ'צ' ה'ס'כ'ו'ק' ~~ה'ס'כ'ו'ק'~~ ו'א'ו'ק' נ'ר'א'ה' ז'א'ר' כ'ה'י'ל'ו'ק'
 ה'ק'ו' (פ'נ'י'נ'י) י'ש' ע'ה'ט'ב' ע'ו' א'ו'ר' מ'ח'ז'י'ת' ה'ס'כ'ו'ק' (ה'ק' מ'ה' ש'נ'ע'ד' ע'ס'ד'
 ע' ל'ח'ו'ב'ה'). א'ב'ט' פ'ה' ת'ב'א' ה'ח'ב'ר'ה' ו'ת'ל'מ'ו'ן' ל'ח'ו'ב'ה' מ'ח'ז'י'בו' ע'
 ש'מ'ע'ו'ן' ש'י'צ'ד' ש'ה'ו'ן' א'ב'ט' ה'נ'ו'ב'ז' ס'ו'ס'ד' ב'מ'ה'ר'ו'י'ת' מ'ו'פ'ר'ט'ו'ר' ו'כ'ו'כ'
 ע' ה'י'ו'ר'ו' א'ב'ט' ה'מ'ח'ל'ס' ש'ב'ר' ו'כ'א'ן' ב'ל'ו'ת' ש'ב'י'ה'מ'י'ט' ע'ס'ו'ק' ח'ו'ב'ה' פ'ס'ו'ל'
 ו'י'ת'ן' ס'ג'ד' ל'א'ב'ט' ש'ח'ס'ר' ת'ו'כ' ב'מ'ו'מ'.

ל'ח'ו'ב'ה' נ'ו'ס'פ'ר' ש'ת'מ'ו'ד' ל'ש'מ'ע'ו'ן' כ'נ'ב'ז' ה'ח'ו'ב'ה' ה'י'א' ה'ת'נ'י'ה' ז'ר'פ'ר'
 ע' ה'פ'ר'ו'ר' (ס'ד' ע' ל'ח'ו'ב'ה') א'ש'ר' א'י'ן' ע'ה' ת'ו'ק'ל' ע'ב' ~~מ'ג'ד'~~
 ע'ח'ו'ק' ה'ת'ר'ו'פ'ו'ר'.
 כ'נ'ב'ז' ז'ה' ת'ל'מ'ו'ן' ה'ח'ב'ר'ה' ש'א'י'ן' ז'כ' ה'ת'נ'י'ה' א'ר'פ'ר' מ'כ'י'ו'ן' ש'י'ט'ה'
 ח'ו'ק'ה' ב'פ'י'צ'ו'י'ק' ב'י'ן' א'י'ח'ו'ר' (ס'ט') ע'ב'י'ן' ש'א'ו'ר' ה'ז'ב'ר'י'ק' (ס'ס') ו'כ'ן'
 א'י'ן' ז'ה' א'ר'ל'. כ'מ'ו'כ' א'פ'י'ל'ו' א'ק' י'ט'ו'ן' ש'מ'ע'ו'ן' ש'ז'ה' א'ר'ל' ע'י'ת'
 ל'ה'י'ט'מ'ט' ב'ס'י'פ'ט'ו' ע'ס'ד' ע' ת'ר'ו'פ'י'ת' ו'ל'ע'ת'ן' ש'ה'א' ה'י'י'ר'ה' ס'ב'י'ר'ה'
 ב'ע'ר' כ'ר'י'ת' ה'ח'ו'ב'ה' ב'ה'ר'מ'ן' ל'ח'ו'ב'ה' ה'מ'ו'ק' א'ו'ר'ו' ז'ו'ר'ת' ה'ח'ב'ר'ה'
 ה'ע'ב'ו'ר' י'ו'ק' ה'ש'כ'ר'ה'.

י'ב'ו'א' ש'מ'ע'ו'ן' ו'י'ט'ע'ן' ל'ח'ו'ב'ה' ש'ל' ה'ח'ב'ר'ה' ב'נ'י'ה'ו'ל' מ'נ'י'ט' נ'ס'ד' ז'ב'ק' ל'ח'ו'ב'י'ק'
 (כ'צ'ט') מ'כ'י'ו'ן' ל'ה'ס'ת'ר'ה' פ'ר'ט' מ'ה'ו'ר'י' ע'ל' ה'כ'ס'פ'ת' מ'ת'ט'ב' ח'ז'י'ט'
 ל'מ'כ'ו'נ'י'ת'. (פ'ס'ד' ~~ב'נ'י'ב'ז' ע'י' ק'ס'ט'ר'ה'~~) (ס'ד' ~~ז'ב'ק' ל'ח'ו'ב'י'ק' כ'ל'ל'ן'~~)
 ת'ל'מ'ו'ן' ה'ח'ב'ר'ה' ש'א'י'ן' ז'ה' פ'ר'ט' מ'ה'ו'ר'י' מ'כ'י'ו'ן' ש'ע'ט' פ'ר'ט'י' ה'ח'ו'ב'ה'
 א'ס'ו'ר' ל'ש'מ'ע'ו'ן' ל'נ'ו'ב'ז' ב'ש'ב'ו'ר' ו'ל'א' ב'מ'ה'ר'ו'י'ת' מ'ו'פ'ר'ט' ו'ה'מ'ת'ט'ב' ה'ו'א'
 ס'ה'כ' א'מ'צ'י' ב'פ'י'ק'ה' ש'מ'ט'ר'ו' ה'י'א' ז'י'ו'ת' ל'ב'ד'י'ק'ה'.

י'ב'ו'א' ש'מ'ע'ו'ן' ו'י'ט'ע'ן' ל'ח'ו'ב'ה' ^{ס'ד'} א'ש'ר' ה'ז'י'ה' א'ו'ר'ו' ע'ס'ו'ד'
 ב'מ'ה'ר'ו'י'ת' מ'ו'פ'ר'ט' ו'ב'ש'ב'ו'ר' א'י'ל'ו' ה'ו'א' ה'י'ה' י'ו'ב'ד' ע'ל' ק'י'ו'מ'ן' ע'
 ה'מ'ת'ט'ב' ה'ו'א' ע'ל' ה'י'ה' ~~מ'ג'ד'~~ מ'ת'ק'ל'ר' ב'ח'ו'ב'ה' (ב'צ'ו'מ'ה'
 ל'פ'ס'ד' ~~ז'ב'ק' ל'ח'ו'ב'י'ק' ע'ל' ע'ר'ט'ו' ו'מ'ו'ר'ו' ע'ל' א'י' ו'צ'ו'מ' מ'ו'ז'ז'י'ת'~~)

ל'ח'ו'ב'ה' ש'מ'ע'ו'ן' מ'ת'ק'י'מ'י'ם' פ'ה' כ'כ' ר'פ'י'ב'י' ה'ס'ד'ו'ת'
 א. ח'ו'ב'ה' - ב'ר'ו'ה' ל'כ'ז' ש'ה'ש'ר'ב'ל'ע'ל' (ה'צ'ו'מ'ה' ק'ד'ו'ל' ע'ב'ז' מ'ס'ו'מ'ו'ת')
 ב. כ'ע'ר' - ה'ו'א' ח'ט'ב' ש'ל'מ'ן' מ'כ'ס'י'ר' ה'מ'ו'ב'ז' א'ו'ר' מ'ע'ט'ו'ן' ו'ב'פ'ו'ד' ה'י'ה'.
 ג. ק'ט'ס' - ב'ר'ו'ר' ש'ל'מ'ן' ה'י'ה' י'ו'ב'ד' ע'ל' ה'מ'כ'ס'י'ר' ה'ו'א' ע'ל' ה'י'ה' מ'ת'ק'ל'ר'
 3. 'ס'ו'צ'י'ו'ר' - מ'ב'ט'ר'ת' א'ב'י'ק'ל'י'ב'י'ת' - כ'כ' א'ב'ט' ס'ב'י'ר' ע'א'ב'ר' מ'צ'י' פ'ט'

את המהירות המותרת ולכן לא היה מתקשר בחובה אולם
 מצוות כל פסק עם מעבר המהירות המותרת.
 ה. יציאת הצד השני בכוח שהייתה פה רחוק התקינו את המכשיר.
 מאינך איטא יתכן התבדה שזוהי טעות בכפולות העסקה היו
 שמעון לקח סיכון שיתבס על משלחה כאשר יסד מהר ויוצא ציון
 לתבדה אשר תבקש בנוסף למ פיצויים. ולכן פה באספת הקצרה
 הסיכונים שלו, ומה לצעות שהסיכון הרמתל רק בצורה אחרת.
 כמתן הסיכון על פה המשלח ~~בכפולות~~ ~~בכפולות~~.

כמו"כ ניתן למ ~~למחן~~ לחוסר ביסודיות מכיוון שזכר סביר
 להתקשר בחובה שאסר לעבור את המהירות המותרת דבין
 היא מתקשר למ אק היו מספרים לו עם התעלה.
 בהנחה שיטעה טעות יכול למ שמעון לעלות להטעה במחצית
~~45~~ ~~45~~ (תנאים זהים למחר: חובה, לטעות, קלם הוכחתי קודם)
 מכיוון שזה נעשה בצדו על הצד השני וזוהי כלל המאמצים
 ולמ הפסיקה ~~המטעה~~ הואת בזה הטעיה.
 ובאבר הביטוי הוא על ~~המטעה~~ לחוק (גוף באומ"ם) ולמ על
 הנוהג בשוק בו מספרים לנהגי אוטובוסים ומטאיות למ מוצרי
 מהירות המצויים ברכבם.

בהמשך לראיית התבדה שלא הייתה כאן טעות (כפולות, וחוסר
 יסודיות) הוא תבוא ותלצן שלא מתקיים קלם בין הטעה
 להטעה מכיוון שמעון יצא בצורה כנה המפר חוקים ולמ
 אק היה יוצר למ קיומו למ התעלה היה מצלצל בו ועשה
 ככל העולה למ רחוק.

אם נקבל את הצעותיו למ שמעון על פה הטעות והטעה
 נוכח כלל פסוק שהיא היה נשאי כלל את החובה למ על
~~11~~ ~~11~~ ולכן יש להשיב לו את כל כספו ואפילו
 בנוסף לעצמך לו פיצויים למ למ ~~במחצית~~ מחצית
 בזה נוספת שיש צורך להצטרף שמעון הוא הפיצויים הולמי
 פרופוזיציות הקבועים בחובה למ ולמ קלם כמו שברר

כתבתי אלא לענין התעבדות ביהמ"ט (וצמ"מ) ויצרום הגדה
 ביהמ"ט וצמ"מ הפיצויים המוסכמים (ע"פ ~~ס"ב ס"ב ס"ב~~ ~~ס"ב ס"ב ס"ב~~)
 ולהשיב על חלק מהסכום האסטרטומי. ~~ההוצאה~~
 נמצא זה תמך התבדה לפיצויים נורמליים בהתחשב הנסיון
 (ס"ב אחרון ~~ל' בן אהרן~~ של הסכום הנמוך אותו הוא צורף
 והצננו החזק של מנהליה (אשר הובהר עליוסין בזה הכרעה)
 עמור על החוק במדינת ישראל, ועל חובי ההלכה בה.
 צו יש להוסיף את צדדו של השופט חשן בפסד ~~המס' בן~~
~~המ"ט~~ לפתע ביותר את התעבדות ביהמ"ט הפיצויים
 מוסכמים מכיון שהיו סוחרים עליוסין את חופש החובים.
 צו אזה שיכיר שמעון להעלות הוא חורג לענין החוב ~~המ"ט~~
 על ס"ב פסק הפרוט חולה בפ"ן השבת, הרי הרבה חולכי
 בפועל לשלם ז"א שהיתה רק שבת אחר ויש להסתכל
 על זה בהפדה אחר ואלו כס"ב.
 נמצא זה תשאל החברה לפרטות תכליתית אשר
 תתייחס לפיצוים של מנהלי החברה בזה כרית החולה
 (שמירת השבת) ומכיון שלפי היהדות עוקים על כל מלכות
 ומלכות שנעשה בשבת בפסד יש להאיר על כ-ס"ב
 הפרוט חולה.

* בסוף שתי ע"ב שנתה מ"מ כמ על ס"ב (א) (א)
 לחובה ולכן אין ערואו בו כחלק מחובה אחיב
 את כחלק מחובה סתמית ולכן עלו ח"ע
 עליו ס"ב ב עוק החובים האחרים וכו'.

* פרטית צווקנית מכיון שבתם בס"ב ח חובה על
 להסתמש ~~בשבת~~ והוא ~~השבת~~ בשבת אחר ואלו כס"ב.

2. לעומת צדתי, ~~ישנה~~ ~~קשה~~ ~~קשה~~ קשה לעבירה הגישה השלישית
יש בה המון אי-ודאות כאשר אנחנו נחשלים לפרסומות אין
הוא יוצר כיצד להתייחס אליה כהזמנה או כהצעה השארת
הקלפים בידיה על החברה המפרסמת תימן לה יתרון זנק על
האזרח הקטן מכיוון שבצ'כ מצובר ההצעה בלתי-הדירה כאלו
יהיה לה נח היא תאמר שהשלב תוכה מצדק ההפגה על
הפרסומת אל הניצד, וכאשר לא יהיה לה טיף היא תבקש
לגלות זאת בצד הזמנה בלבד.

כמוכ אפילו אק ביהמ"ט יפרט את המונחים לצדן זהו
תהליך ארוך ביותר (ולמין זה כסף בכעכעלן ויקר ביותר
למשק ולכן יש לפסול איש כל.ו.
כאשר אנו בוחנים את ~~ההצעה~~ השנייה צורה בה בדו"ת
המסוימת אק נאכנול על תחרות מה בדיוק עליהם לפרסם בשביל
ליצור מסוימות בפרסומת בפד קטור בשוק היצירתי הזה
ויכול להיות שאלי המפרסמים ידרשו לא להתייחס כק להצדוניהם.
כמוכ אק לא נדרוש מסוימות ^{מכת חוק} לכל פרסומת נכנס לציונים
אין סופיים בביהמ"ט האק ישנה הצעה או לא צבר שיעור
המון כסף ויוצר המון אי-ודאות. ~~ההצעה~~
לצדן ~~ההצעה~~ הגישה הראשונה אני חושב שזה קרוב העקרין
היחס הנוהג כיוק בדיוור הרחב כלפי פרסומת אשר רואים
בה הזמנה להציע הצדויה ~~היא~~ למעט אנשים תרמים (פס"ז
פפסי) אלא שיש לסייג הצדויה כאלו למקרים בהם
ישנו מסוימות לבורה ביותר לצדויה נותנים מתיר
מפורט (פס"ז carbolic) ואל זה כן ייחשב פהצעה.
תימן זק לנסח מסמך אשר ישלב לפרט את כלל
הדברים טיוצרים מסוימות בפרסומת (כמוקן ללא בצורה
מותחלת אבל להשתכל להקיל את הרוב) וכל יקרה תבחר
אק לנסח את הצדויה (היא מפזירה מראש את היחס
להצעה עלי קריריונים מוצדקים, ולא בדיוצב כפי להצעה
בגישה השלישית).